

117

Διαθήκη

φ. 69^{Γ-V}

/ [+ Εἰς δόξαν τοῦ αἰῶ]νίου Θεοῦ ἡμῶν [ἀμήν. 1680 / ἐν μηνὶ] Γεναρίου 24/
 εἰς τὸ ἀρχοντικὸν ὅπου / [.....] σήμερον ὁ εὐγεν[ῆς ἀφ]έντης Φ[ραντζέσκος....]
 Μουρόνης εὐρισκόμενος ὁ αὐτὸς ἀφέν / [τῆς Φραντζέσ]κος εἰς κλίνην κατὰκοιτος
 καὶ φοβιζόμενος τὸν ἄωρον θάνατον μὴν τὸν καταλάβῃ / [.....καὶ] μείνῃν ἀδιόρ-
 θωτος, ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο ἵνα / [ποιή]σῃν τὴν μπαροῦσαν
 τοῦ διαθήκην σῶον γὰρ ἔχει τὸ νοῦν, ἀκεραία τῇ γλῶττα, καθαρὰ τὰς / [ἀκο]ὰς
 καὶ τὰς ἐτέρας τοῦ αἰσθήσεις χάριτιν Χριστοῦ καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνειν πᾶσιν
 τοῖς ἐν Χριστιᾷ / νοῖς τὴν ἐν Κυρίῳ ἀγάπην καὶ τετελειωμένην συνχώρεσιν ἔπειτα
 ζητεῖ καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια πα / ρ' αὐτῶν. "Ἐτι λέγειν πῶς ἂν τοῦ τύχην θάνατος νὰ
 τὸν ἐνταφιάσουσιν εἰς τὴν ἀγία Κυριακὴν / καὶ ἀφήνει εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν ἓνα ροῦχο
 μεταξωτὸν καναβατζέτα ἄσπρος ὁ κάμπος καὶ νεραν / τζάτα τὰ φγόρε νὰ τὸ κάμου
 ἓνα φελόνιν τὸ ὁποῖο τὸ ἀφήνειν μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην ὅτιν / νὰ τὸν ἐνταφιά-
 σουσιν εἰς μία ἄρχλα τῆς ἐκκλησίας ἡγου μέσαν εἰς τὴν ἐκκλησία καὶ νὰ γροικᾷ / ται
 ἢ αὐτὴν ἄρχλα ποσσέσον ἐδικὸν τοῦ καὶ τῆς ἀρχόντισσάς τοῦ καὶ τοῦ διαδόχου τοῦ νὰ
 γροικᾷ / ται καθολικὴν ὀνόριάν / τος καὶ ἀκόμη νὰ τὸν ἐγράψουσιν καὶ εἰς τὴν ἀγία
 πρόθεσιν νὰ / μνημονεύεται ἀενάως. "Ακόμη ἀφήνειν καὶ τοῦ ἀρχιερέα μας τοῦ κὺρ
 [[Σεραφεῖν]] Νεο / φύτου ρεάλια τρία. "Ἐπειτα λέγειν πῶς ἀφήνει τὴν ἀρχόντισσάν
 τοῦ κυρία Μαρ / γέτα Κολόνα κερία καὶ νοικοκυρὰ σὲ ὅ,τιν καὶ ἂν τοῦ εὐρίσκεται ὁ
 διὰ πολλὰ ὁποῦ / τῆς ἐκατέλυσεν εἰς τὴν Κρήτην καὶ πάλιν ἀπόστας ἤρθασιν ἐδῶ
 εἰς τὴ Ναξία καὶ ἔτζιν / νὰ εἶναι τῆς ἐξουσίας τῆς νὰ τὰ κάνῃ ἕως θέλῃ καὶ βούλεται
 καὶ ἀπὸ κανένα νὰ μὴν ἔχῃ κανένα / ἐμπόδιο μήτε ἀπὸ τὸν υἱὸν μας νὰ μὴν ἡμπορῇ
 νὰ τὴν ἐδιασίσην μήτε νὰ τήννε συν / χύσην μήτε νὰ τὴν ἐσκανταλίσην ἀλλὰ μάλι-
 σταν νὰ τὴν ἀγαπᾷ καὶ νὰ τὴν ἐκοιτάζῃν ὥσάν / μάναν τοῦ καὶ ἂν ἴσως καὶ ἤθελε
 τὴν μπειράξῃν καὶ νὰ τήννε συνχύση καὶ νὰ γυρέψῃν νὰ τῆς πᾶ / ρη τίποτις ἀνα-
 βουλῆς τῆς νὰ ἔχῃ τὴν κατάρα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας καὶ τὴν ἐδική μου
 καὶ / αὐτῆς τῆς ἴδιας μάνας τοῦ λέγοντας καὶ τοῦτον ὅτιν ὄντας ἐπαντρεύτην ὁ
 ἀρχοντό / πουλός τοῦ ὁ σινιὸρ Τζουάνες τοῦ ἔκαμε ἓνα γράμμα ὅτιν ἀποθανόντας
 τοῦ αὐτοῦ πατέραν τοῦ καὶ / τῆς μητέρας τοῦ ὅ,τι τος εὐρεθῇν νὰ εἶναι τοῦ αὐτοῦ
 παιδιοῦν τος καὶ ἔτζι θέλει ὅτι ὅσαν / ἔχει καὶ τοῦ εὐρίσκονται νὰ τᾶχῃν καὶ νὰ τὰ
 γοντέρην ἢ ἀρχόντισσάν τοῦ ὡς ἄνωθεν γράφει / μὲ ὥσάν νὰ ἔζηε καὶ αὐτὸς καὶ μετὰ
 τὸν θάνατον τῆς μητέρας τοῦ νὰ γίνεται κατὰ τὸ γρά / μμαν τοῦ. "Ακόμα λέγειν
 πῶς ἔχειν δοσμένα τοῦ σινιὸρ Γακουμάκη Μπαρόντζην / ἐζήντα ρεάλια καὶ ἔχει

του ἑνα κομμάτι πρᾶμα πακτωμένον καθὼς γράφει ἡ πακτωσία / του καὶ ἀφήνειν
τον νὰ τὸ τρῶσιν μαζὶ μάνα καὶ παιδὶ ἕως του νὰ τὸς ἐδώσου τὰ 60 / ρε / ἄλῖα καὶ
δώνοντάς τα νὰ παίρνει ἡ μάνα τὰ τριάντα καὶ ὁ υἱὸς τὰ ἄλλα τριάντα /. Ἀκόμη
ἀφήνειν τοῦ αὐτοῦ υἱοῦν του ἑνα πάπλωμα μεταξωτὸ καὶ ἑνα ζευγάρι σεντόνι / α
κρητικὰ καὶ τρία βουλωτήρια μαλαματένια. Ἀκόμην ἀφήνει του καὶ ἑνα / σκρίτον
ἐκατῶν ρεαλίω ὅπου τοῦ τὰ χρεωστεῖν ὁ σινιὸρ Τζαμπατάκης Μπαρόντζης / νὰ τὰ
πάρην νὰ εἶναι ἐδικὰ του. Ἀκόμη καὶ ἄλλο ἑνα σκρίτο τῆς Μπαλούμπενας / διὰ τρία
ρεάλια καὶ αὐτὸν ἐδικόν του καὶ τὶς καρέγλες τὶς βενετικὲς καὶ σπάνμπελα / ἐδικὰ
του. Ἔτι ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ τοῦ νοτάριου εἰ ἔχη παραγγείλη τι ἕτερο / εἰς δὲ τὰ
ἀποδέλοιπα ὅπου τοῦ εὐρίσκονται νὰ τᾶχη καὶ νὰ τὰ κρατῇ ἡ ἀρχόντισσάν του / ὡς
ἄνωθεν γράφομε καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της ὅ,τι τῆς βρεθοῦσιν νὰ εἶναι τοῦ / υἱοῦν
της / καὶ εἶπε μου οὐχὶν εἰ μὴν ἡ παροῦσαν του διαθήκην θέλει [.....] / βεβαία καὶ
ἀχάλαστην παραγκαλώντας καὶ ἀξιοπίστους μαρ[τύρους καὶ] / ὑ(πο)γράφου ὑπὸ
χειρὸς τους καὶ ἐπειδὴ καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκεται εἰς κάποι[α] / μα εἰς τὰ μάτια δὲν
ἤμπορεῖ νὰ γράψην καὶ μὲ τὸ χέριν του αμ[....πα] / ρακαλεῖ τοὺς ἀξιοπίστους μάρ-
τυρες νὰ ἀπογράφου—

/ —Τζάγες Γρίσπος μάρτυρας ὡς ἄνωθε:—

/ —Ἰάκωμος Μαλατέστα μάρτυρας στᾶνωθε—

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

118

Πώληση

φ. 70r*

/Ἐβγαλμένη Φ. 69.

/ [+ Εἰς δόξαν] τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Γεναρίου 23/
εἰς τὸ σπίτιν / [τοῦ μαστ]ρὸ Μάρκου Καλυβᾶ ἐδῶ παρὼν ἡ συνβίαν του, ἡ κερά
Μαρκουλίνα ὁμά / δι μὲ τὴν ἀδελφήν της τὴν κερά Μαρία λέγοντας οἱ αὐτὲς δύο
ἀδελφές πὼς / τὸς ἤφησεν ἡ μακαρίτην ἡ μητέραν τος, ἡ ποτὲ Λιανὴ περ τενστα-
μέντον της / καὶ παραγγιλιάν της διὰ γράφου ὑπὸ χειρὸς τοῦ παπᾶ κυρ Νικολάου
Παξιμάδην / βαλμένον ἀπὸ τὲς ἴδιες εἰς τὴ μάνα τῆς καντζιλαρίας κάμου τοῦ ὑπο-
γράφοντος νοτάριου, ἑνα κομμάτιν πρεβόλι μὲ δύο κουντουροῦδες καὶ ρουδιές καὶ /
μὲ δύο ἐλιές ὅπου τὶς ἐκεντρίσασιν τῶρι καὶ μιὰ νεραντζιά, εὐρισκόμενο / εἰς τὴν

* Τὸ φύλλο 70 ἔχει σχῆμα μικρότερο ἀπὸ τὰ συνηθισμένα φύλλα τοῦ κώδικα.

